

Practicar la pau

en contextos de violència

Fundació per la Pau

25 anys
1983 - 2008

Vivim en un món habituat a la violència. L'acceptem com a part de la nostra vida, perdent la capacitat d'escandalitzar-nos davant els seus efectes. Som testimonis, massa sovint passius, de com la violència provoca més violència, comporta destrucció i sofriment i acaba dificultant tot futur de reconciliació.

En aquest context de cultura de violència, treballar per la pau sembla impossible. No només per la inèrcia pròpia de la violència, sinó també per la rendibilitat del comerç d'armes, la lluita pel control dels recursos naturals de països del Sud, o els interessos geoestratègics de les grans potències.

Però és possible. Milers de persones i entitats d'arreu del món, fins i tot en contextos de violència extrema, treballen en projectes per retirar i destruir armes de foc, desmobilitzar combatents adults i nens soldat, educar conjuntament comunitats enfrontades o cercant la reconciliació després d'un conflicte violent.

Per tal de conèixer i donar suport a aquestes experiències, la *Fundació per la Pau* va iniciar l'any 2006 el projecte "Practicar la Pau". Aquesta nova línia de treball ens ha permès conèixer de primera mà la feina de persones i entitats que, en les dures condicions que imposa un context de conflicte armat, com el cas del Pròxim

Orient o la República Democràtica del Congo, o un context d'elevada violència social, com a Guatemala o al Brasil, opten per practicar la pau.

En aquesta publicació que us presentem, trobareu informació sobre les quatre edicions del Practicar la Pau que s'han organitzat fins ara, en les quals hem tingut l'oportunitat d'aproximar-nos a la tasca de les organitzacions Sou da Paz, de Brasil, IPCRI (*Israel and Palestine Centre for Research and Information*) del Pròxim Orient, IEPADES (*Instituto de Enseñanza para el Desarrollo Sostenible*) de Guatemala, i RECAAL (*Réseau Congolais d'Action sur les Armes Légères et de petit calibre*) de la República Democràtica del Congo.

Entre moltes altres, són dues les lliçons que podem extreure d'aquest diàleg establert amb aquestes entitats i persones:

1. El treball per la pau no és una opció teòrica, abstracta i estètica: també és una opció directa, arriscada, valenta i altament compromesa que permet obrir nous espais i somiar amb futurs diferents.

2. Si en aquests contextos tant difícils hi ha gent que rebutja la violència i opta per la pau, què no hauríem de fer nosaltres?

Brasil

Població: 183.888.841 (2007)

Superfície: 8.514.876 km²

Idioma oficial: Portuguès

Forma de Govern: República

President: Luiz Inácio Lula da Silva

IDH: 0,80 (any 2007, lloc 70)

Moneda: Real brasiler

Joves desarmats al Brasil

Brasil és el país més extens de l'Amèrica del Sud i el cinquè del món, i comparteix fronteres amb 10 països. Però també encapçala un altre rànquing menys afalagador: ocupa els primers llocs en la llista de països amb més violència armada donat que, tot i representar el 3% de la població mundial, s'hi produeixen el 8% de les morts mundials per arma de foc.

Els problemes en la gestió dels sistemes de seguretat pública, penitenciar i judicial, així com les violacions sistemàtiques dels drets humans, contribueixen a l'existència d'uns alts índexs de violència armada: cada any són assassinades 45.000 persones.

La població desconfia de les institucions públiques. Nombroses investigacions demostren la corrupció de representants governamentals implicats en casos de malversació de fons públics, i la relació de funcionaris en el tràfic de drogues i en la venda i subministrament il·legal d'armes i drogues a membres de bandes delictives.

D'altra banda, més de 1.000 persones moren cada any en mans de la policia brasilera que està implicada, amb molta freqüència, en casos d'execucions extrajudicials. A més a més, alguns dels seus membres integren els anomenats esquadrans de la mort, responsables del 70% dels

assassinats, o les milícies que es dediquen a l'extorsió.

Les comunitats amb menys recursos són les més afectades per les morts relacionades amb armes. La població dels barris perifèrics de moltes ciutats del Brasil conviu sovint amb la violència i la delinqüència. Les relacions socials en aquests barris són tenses i la presència d'armes fa possible que s'acabin utilitzant com a "solució" de conflictes banals o baralles familiars. Així, l'any 2005 s'estimava que al Brasil hi havia 17.500.000 armes, de les quals el 90% estava en mans de la població civil.

A tall d'exemple, en una enquesta feta a Rio de Janeiro, el 86 % de les dones víctimes de violència domèstica reconeixia que el seu agressor posseïa una arma de foc i que tot i que elles desitjaven acabar la relació, no ho feien per por a les represàlies. Una altra dada: el total de morts per armes de foc a la ciutat de Rio de Janeiro entre el 1997 i el 2000 va superar el de zones en guerra com ara l'Afganistan, Sierra Leone i Uganda durant el mateix període.

Són els habitants dels suburbis de les grans ciutats del Brasil qui més pateixen de manera directa els efectes de la violència, la inseguretat o la vulneració dels drets humans en la seva vida quotidiana.

Sou da Paz, la pau al peu del carrer

L'Institut Sóc de la Pau (*Instituto Sou de Paz*) va néixer l'any 1997 a la ciutat de Sao Paulo com a campanya a favor del desarmament. Aquesta iniciativa va ser promoguda per estudiants universitaris conscienciats de la problemàtica de la proliferació d'armes de foc i de la necessitat d'enfrontar aquesta situació com a un problema de tots. Els resultats de la campanya van ser tant positius, –més de 500.000 armes de foc en mans de particulars, lliurades voluntàriament–, que es va crear l'Institut Sou de Paz. Avui, és una de les principals ONG del Brasil que treballen per la reducció de la violència a través de la promoció de polítiques públiques de seguretat i prevenció de la violència basades en els valors democràtics, de justícia social i de respecte als drets humans.

L'Institut Sou da Paz treballa en cinc camps d'acció:

. **Desarmament i control d'armes:** amb l'objectiu de reduir el nombre d'armes en circulació al Brasil.

. **Joventut:** treballant amb la població més vulnerable a la dinàmica de la violència, els joves d'entre 15 i 24 anys, a través d'activitats que fomenten la seva participació en projectes relacionats amb el seu entorn proper i la democratització d'espais

als barris, així com estimulant la resolució pacífica de conflictes, tant al barri com a l'escola.

. **Polítiques municipals:** per tal d'impulsar la implicació del govern municipal en la lluita contra la violència per mitjà del disseny i la implementació de polítiques públiques de seguretat.

. **Sistema criminal:** incentivant la confiança i la relació professional entre la policia i la comunitat a través de la capacitació i la sensibilització en bones pràctiques de les forces de seguretat.

. **Mitjans de comunicació:** aquesta línia de treball pretén dialogar i pactar juntament amb els mitjans una cobertura més profunda, responsable i contextualitzada dels temes relacionats amb la seguretat pública.

Aquestes línies de treball es duen a terme promovent la mobilització de la societat civil i la implicació dels poders públics i buscant pràctiques innovadores de prevenció de la violència.

Més informació a:
www.soudapaz.org

A Catalunya

Beatriz da Silva, responsable del projecte *Red pelo Desarmamento* de l'àrea de Desarmament de l'Institut Sou da Paz, i Marcus Goes, coordinador del projecte Polos da Paz, de l'àrea de Joventut de l'entitat, van ser a Catalunya del 24 al 27 d'abril del 2006.

Durant la seva estada van impartir diverses conferències a les ciutats de Tarragona (24 d'abril), Barcelona (25 d'abril) i Girona (27 d'abril); van participar en diferents activitats en centres educatius i amb grups de joves; i van mantenir diversos contactes i reunions amb representants d'ONG de pau i de les administracions públiques. També van atendre diverses entrevistes amb mitjans de comunicació.

ISRAEL

Població: 7.000.000 (2007)

Superfície: 22.000 km²

Idioma oficial: Hebreu, àrab

Forma de Govern: República

President: Ehud Olmert

IDH: 23 de 177 (any 2007)

Moneda: Nou shequel

Israel i Palestina

PALESTINA

Població: 3.800.000 (2007)

Superfície: 6.240 km²

Idioma oficial: Àrab

Forma de Govern: Democràcia
parlamentària

President: Mahmud Abbas

IDH: 106 de 177 (any 2007)

Moneda: Dinar jordà

Palestins i israelians, junts construint la pau

El conflicte àrab-israelià té les seves arrels al finalitzar la Primera Guerra Mundial i desintegrar-se l'imperi turc-otomà, moment en què el territori palestí va quedar sota l'administració del Regne Unit i sota el sistema de la Lliga de les Nacions. L'any 1947 l'Organització de les Nacions Unides va decidir dividir el territori en dos Estats i, posteriorment, l'any 1948, es va crear l'Estat d'Israel. Poc després de marxar els britànics de la zona, Israel va ocupar el 77% del territori palestí i gran part de Jerusalem, un fet que va suposar la mort i l'exili de milers de palestins. Des d'aleshores hi ha hagut cinc guerres entre israelians i palestins i ja fa sis anys que Israel va començar a construir un mur de 700 km per separar ambdues comunitats.

El conflicte armat arriba als 60 anys d'història i la destrucció, les víctimes, la tensió i la inestabilitat que ha generat i que continua generant, són immensurables. Els Territoris Ocupats de Palestina, viuen una greu crisi humanitària: les restriccions a la llibertat de circulació imposades per l'exèrcit israelià tenen efectes devastadors entre els palestins. Generen pobresa i atur i dificulten l'accés als centres d'educació i de salut. Paral·lelament, grups armats palestins porten a terme atemptats suïcides amb bombes, atacs amb

morter i altres armes de foc contra la comunitat jueva.

L'any 2006 es van triplicar els homicidis de palestins en mans de l'exèrcit israelià mentre que el nombre de morts en mans de grups armats palestins es va reduir a la meitat. A més, a Israel s'empresonen objectors de consciència per negar-se a prestar servei en l'exèrcit.

L'ocupació, la repressió, els atemptats i les crisis bèl·liques constants a tota la regió han anat distanciant progressivament les comunitats fins a generar un abisme de desconfiança, por i odi entre elles que podria fer témer que la reconciliació o la convivència pacífiques fossin un impossible. Fins i tot en la interpretació dels esdeveniments històrics es fa palesa la gran distància que les separa: els herois d'un bàndol són monstres per a l'altre; el que uns anomenen 'Guerra d'independència' per als altres és el 'Desastre' i així cada fet que marca la història de la regió.

Però, tot i això, des de la societat civil s'impulsen molts esforços per promoure la pau, el respecte dels drets humans i la convivència, amb la voluntat de transmetre aquest ànim de col·laboració i cooperació als responsables polítics.

Així, el mes d'octubre del 2007, 600.000 israelians i palestins, a parts iguals, varen signar una petició dirigida als governs d'Israel i Palestina per arribar a un acord de pau al 2008

basat en una solució que contempli la creació de dos Estats i la retirada d'Israel a les fronteres prèvies a l'ocupació. Una altra d'aquestes iniciatives és l'IPCRI.

L'IPCRI, una experiència compartida i ambiciosa de treball per la pau

El Centre Israelità Palestí de Recerca i Informació (*Israel and Palestine Centre for Research and Information*, IPCRI), amb seu a Jerusalem, va néixer amb una idea essencial que l'ha definit fins avui: ser una entitat mixta formada equitativament per membres d'ambdues comunitats que treballen colze a colze per la pau al Pròxim Orient.

L'IPCRI aposta per la coexistència pacífica d'un estat palestí i un estat israelià construïts en base al respecte, al diàleg i a la cooperació entre les dues comunitats. I per avançar cap aquest objectiu treballa per:

- . Influir sobre els líders israelians, palestins i internacionals per a la **renovació d'un procés de resolució pacífic**, multilateral i assistit des de l'àmbit internacional.

- . **Construir una cultura de pau** entre les dues comunitats a partir de la coneixença mútua i la cooperació.

- . **Implicar en aquesta tasca els**

- col·lectius més influents** com ara els intel·lectuals, els professionals i el personal de l'administració.

- . **Desenvolupar noves idees i marcs per a la coordinació de la seguretat** i de nous règims fronterers entre Israel i l'Autoritat Palestina.

Tot això a través de la promoció econòmica conjunta, l'educació per la pau i la seva aplicació al currículum escolar, les iniciatives pel respecte al medi ambient i la preservació i gestió comuna de les reserves d'aigua i dels altres recursos de la regió, la investigació i el debat conjunts.

Perquè, la pau de debò no s'aconsegueix només per la signatura i la implementació d'acords entre els governs. Ha de ser acollida, desenvolupada i implementada entre els ciutadans de les dues comunitats.

Més informació a:
<http://www.ipcri.org/>

A Catalunya

L'Israelità **Gershon Baskin** i el palestí **Hanna Siniora**, codirectors de l'IPCRI, van ser a Catalunya la tardor de l'any 2006 i van oferir la conferència "Palestins i israelians, junts construint la pau" a l'Auditori de la Universitat Pompeu Fabra el dia 28 de setembre.

A més durant tota la setmana en què van ser a casa nostra van realitzar diverses activitats amb entitats de pau, es van reunir amb representants de diferents institucions i van atendre entrevistes amb diversos mitjans de comunicació.

Guatemala

Població: 12.728.111 (2007)

Superfície: 108.890 km²

Idioma oficial: Espanyol i 22 idiomes més d'ençà dels acords de pau

Forma de Govern: República

President: Álvaro Colom Caballeros

IDH: 0,689 (any 2007, lloc 118)

Moneda: Quetzal

Rescatant la pau a Guatemala

Guatemala va voler iniciar una nova etapa fa deu anys, amb la signatura dels acords de pau que volien posar fi a un conflicte armat de més de 36 anys de durada en el qual van morir més de 200.000 persones. Malauradament, la realitat és tota una altra. Avui encara es cometien greus violacions dels drets humans i la violència armada forma part de la quotidianitat.

Gairebé 26.000 persones han estat assassinades en els darrers cinc anys, situant Guatemala com un dels països amb majors taxes d'homicidis a nivell mundial i on, a més, les taxes d'impunitat ronden el 90%. La majoria de les víctimes són joves de fins a 25 anys i el 80% de les morts ho són per arma de foc. Es calcula que al país hi ha 1.800.000 armes il·legals. Segons l'Organització Mundial de la Salut

(OMS), més de 7 morts per 100.000 habitants és una epidèmia. A Guatemala hi ha 55 morts per cada 100.000 habitants.

D'altra banda, la fragilitat de la democràcia va quedar palesa amb la campanya electoral del setembre de 2007, durant la qual més de 40 polítics, simpatitzants o militants de partits polítics van ser assassinats. A més, els cossos de seguretat fomenten la inseguretat en veure's implicats en xarxes de crim organitzat i en execucions extrajudicials.

D'altra banda, la inseguretat dels activistes de drets humans està assolint proporcions alarmants: són víctimes d'amenaques, fustigació, càrrecs infundats, agressions i, fins i tot, homicidi (971 activistes assassinats en els darrers cinc anys).

IEPADES, una experiència constructiva i necessària

L'*Instituto de Enseñanza para el Desarrollo Sostenible* (IEPADES) porta més de 10 anys treballant per la pau i la democràcia a Guatemala fent especial èmfasi en la necessitat de construir una societat no violenta capaç de resoldre els seus conflictes mitjançant la participació pacífica de la ciutadania.

IEPADES treballa principalment en tres eixos transversals:

.L'enfortiment institucional: aplega totes aquelles accions portades a terme amb l'objectiu de fer de Guatemala un país capaç d'enfrontar-se a la resolució dels seus problemes sense haver de recórrer a la violència.

Així, en un país on la Constitució reconeix el dret a tenir i portar armes i on no existeix el delictes per tràfic il·lícit d'armes, és molt important poder desenvolupar una Llei d'Armes i Municions que reguli els requisits i el tipus d'armes que es poden posseir. En segon lloc, és també molt important enfortir el poder judicial, formant-lo respecte la legislació vigent sobre armes i municions per tal de poder aplicar bé la justícia. En tercer lloc, és fonamental poder destruir totes les armes confiscades. Finalment, i donat el protagonisme que està guanyant la violència armada en el si de les famílies –cada dia moren dues dones assassinades–, IEPADES fa difusió de la legislació existent sobre aquest tema per tal que les dones estiguin informades dels seus drets i puguin fer front a les diferents situacions domèstiques.

. **Infància i joventut:** a Guatemala el 41% de la població és menor de 30 anys. Donat que l'educació secundària no és obligatòria –només hi arriben un 14% dels joves–, i la taxa d'atur és molt alta, és molt fàcil que caiguin en bandes de crim organitzat o de narcotràfic. En aquest sentit, IEPADES treballa amb la joventut per tal de potenciar la noviolència i la solució pacífica dels conflictes. Amb els nens i les nenes de primària, s'organitzen concursos de dibuix per abordar diferents conceptes a través de l'art. D'altra banda, per Nadal es

fa una campanya important contra la joguina bèl·lica. Pel que fa als adolescents, IEPADES fa xerrades a les escoles i instituts, i capacita formadors en educació per la pau. A més, treballa per afavorir una visió preventiva per part de l'Estat, que entengui que el problema de la joventut només es resoldrà amb polítiques educatives i de generació d'ocupació.

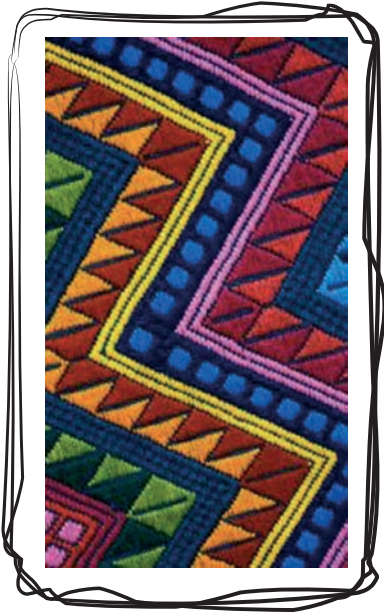
. **Construcció de la pau des de l'àmbit local:** finalment, conscient que els grans canvis neixen de petits canvis, IEPADES treballa molt en l'àmbit local municipal. Així, edita i difon manuals que analitzen la funció del municipi per prevenir la violència i la inseguretat, i capacita la població en temes de seguretat preventiva i en la identificació i tractament del risc.

La realitat de Guatemala ens demostra que la pau no es l'absència de guerra, sinó un procés en constant construcció. IEPADES treballa en la construcció d'alternatives per resoldre els conflictes de manera positiva, creativa i noviolenta. És un exemple de treball per aconseguir una pau positiva on no hi hagi cabuda per a la discriminació, la violència o la opressió que impedeixen un desenvolupament digne de les persones.

Més informació a:
<http://www.iepades.org/>

A Catalunya

Carmen Rosa de León-Escribano, directora de IEPADES i Mayda de León Wantland, coordinadora del Programa de Control d'Armes de IEPADES van visitar Catalunya la tardor del 2007 i van oferir la conferència "Rescatant la pau a Guatemala" a l'Auditori de la Universitat Pompeu Fabra, el dia 28 de novembre.

D'altra banda, durant els dies que van ser a Barcelona, van dur a terme diverses trobades amb entitats de pau i amb representants de diferents institucions. També van realitzar entrevistes amb mitjans de comunicació.

República Democràtica del Congo

Població: 62.660.551 (2006)
Superfície: 2.345.409 km²
Idioma oficial: Francès
Forma de Govern: República
President: Joseph Kabila
IDH: 0,411 (any 2007, lloc 168)
Moneda: Franc congolès

La maledicció de les riqueses naturals

La República Democràtica del Congo (RDC) ha estat marcada en les últimes dècades per una ombra de guerra i violència originada, principalment, per la voluntat de controlar la major concentració de reserves minerals d'Àfrica: diamants, or, cobalt, urani, estany, manganès, coltan, etc.

Entre finals de 1996 i 1997 va tenir lloc una guerra civil al país. Poc després, l'any 1998, es va iniciar el que alguns analistes han anomenat la Guerra Mundial Africana, amb combatents provinents de nou països, a més de l'existència de vint faccions armades diferents dins del país. Aquest fet el converteix en el conflicte continental africà més gran, on van morir aproximadament 3,8 milions de persones, una xifra que també el converteix en el conflicte més mortífer des de la Segona Guerra Mundial. I tot això sense comptar els milions de desplaçats i de refugiats en els països veïns.

La guerra va finalitzar formalment el desembre de 2003 amb la signatura dels acords de pau. L'any 2006 es va aprovar una nova Constitució i es van celebrar les primeres eleccions democràtiques multipartidistes. No obstant, la RDC de la post guerra es

caracteritza per una inseguretad i una misèria absolutes que la fan especialment vulnerable a d'altres conflictes violents, a la inestabilitat política i a les pràctiques injustes.

La guerra ha fet que moltes persones considerin les armes com a únic mitjà per defensar-se i accedir al poder. Els enfrontaments continuen i la RDC pateix una de les majors crisis humanitàries del món. Amb més de 45.000 persones mortes al mes, de les quals el 50% són nens, la taxa de mortalitat és un 60% superior a la mitjana dels països de l'Àfrica Subsahariana i l'esperança de vida és només de 44 anys. La població que viu sota la constant amenaça d'atacs en diferents regions del país (Ituri, Kivu i Katanga), abandona la seva llar, i és vulnerable a malalties com la malnutrició, la malària o el còlera. A més, al país s'hi cometen greus violacions dels drets humans: execucions extrajudicials, impunitat, corrupció, assassinats, detencions arbitràries, tortura, maltractaments, condicions d'empresonament infrahumanes i violacions. Pel que fa a les infraestructures i serveis bàsics, inclosos els sectors de justícia, sanitat i educació, es troben en un estat ruïnós.

La Missió de les Nacions Unides per al Congo (MONUC) intenta des de l'any 1999 vetllar per la pau i la seguretat del país. Aquesta és la missió més important de l'ONU pel manteniment de la pau i compta amb 17.000 efectius. Donada la proliferació d'armes lleugeres i de petit calibre i la seva clara contribució a alimentar la inestabilitat política i a frenar el desenvolupament econòmic i social, la RDC està sotmesa des de l'any 2003

a un embargament d'armes. No obstant, aquesta mesura no està aconseguint els seus objectius donat que, d'acord amb una investigació realitzada per la Campanya Armes Sota Control, s'han localitzat bales fabricades a Grècia, Xina, Rússia i els Estats Units en mans de grups rebels en el districte de Ituri, a l'est de la RDC, posant de manifest la urgent necessitat d'un Tractat Internacional sobre el Comerç d'Armes.

RECAAL, el repte de la construcció de la pau

La Xarxa Congoleesa d'Acció sobre les Armes Lleugeres i de petit calibre (*Réseau Congolais d'Action sur les Armes Légères et de petit calibre*, RECAAL), va néixer de la voluntat de diferents organitzacions de reduir significativament la proliferació d'aquest tipus d'armes.

Com a conseqüència dels diferents enfrontaments armats, a la RDC hi ha una circulació il·legal i incontrolada d'armes, entre les quals destaquen les armes lleugeres i les de petit calibre (ALPC). La seva utilització comporta greus danys humans i materials per la població civil, sobretot a les zones rurals i, en conseqüència, el desenvolupament del país se'n veu greument afectat.

Tenint en compte aquesta realitat, RECAAL persegueix com a objectiu

general la promoció d'una cultura de pau que es tradueix en:

- . Lluitar i acabar amb el tràfic il·legal de les Armes Lleugeres i de Petit Calibre (ALPC).

- . Recuperar i destruir les armes de la societat civil i de les regions en conflicte.

- . Prevenir el reclutament de nens soldats i reinsertar els ja reclutats.

- . Col·laborar amb les institucions per elaborar un Pla Nacional d'Acció contra la proliferació de les ALPC.

- . Realitzar investigacions sobre la problemàtica de les ALPC per tal d'oferir als representants de la població els elements necessaris per reformar la legislació sobre l'adquisició i la possessió d'armes.

- . Reformar el sector de la seguretat.

La transició de la guerra a una pau durable requereix una sèrie d'activitats complexes i interdependents que donin suport a la societat, encara vulnerable, per evitar que recaigui en el caos. Aquesta societat s'ha de

conscienciar sobre la necessitat de la reconciliació, del desenvolupament, de la capacitat de resoldre els conflictes sense violència i de construir una pau durable.

A Catalunya

El Flory Kayembe Shamba, coordinador nacional de RECAAL a la República Democràtica del Congo, va ser a Barcelona la primavera del 2008 i va oferir la conferència "Construint la pau a la República Democràtica del Congo" a l'Auditori de la Universitat Pompeu Fabra, el dia 28 d'abril.

Durant la seva estada a la ciutat va participar en diverses trobades amb entitats de pau i de cooperació, es va reunir amb representants d'institucions públiques i va realitzar entrevistes amb mitjans de comunicació.

Webs per ampliar la informació

Sou da paz (Brasil)

<http://www.soudapaz.org>

Israel and Palestine Centre for Research and Information – IPCRI (Israel – Palestina)

<http://www.ipcri.org>

Instituto de Enseñanza para el Desarrollo Sostenible – IEPADES (Guatemala)

<http://www.iepades.org>

Missió de les Nacions Unides per la República Democràtica del Congo

<http://www.monuc.org>

Campanya Armes sota control

<http://www.armasbajocontrol.org>

Xarxa Internacional d'Acció sobre les Armes Lleugeres – IANSA

<http://www.iansa.org>

Amnistia Internacional, Informe 2008

<http://thereport.amnesty.org/esl/Homepage>

Escola de cultura de pau (Semàfor, Alerta 2008, i Anuari 2008 de Processos de pau)

<http://www.pangea.org/unescopau>

Fundació per la Pau

<http://fundacioperlapau.org/activitats>

La Fundació per la Pau

La *Fundació per la Pau*, nascuda l'any 1983 i membre d'IANSA (Xarxa Internacional d'Acció sobre les Armes Lleugeres) des dels seus inicis, treballa per un món en pau. A través d'una opinió pública cada cop més informada i activa, vol impulsar tots aquells canvis culturals i estructurals que facin possible l'eradicació de la violència com a forma de relació entre les persones i els pobles.

El nostre compromís amb la pau ens porta a desenvolupar activitats d'educació per la pau, de sensibilització i mobilització social i d'implicació en conflictes. La seva prevenció, resolució o transformació, tant dels més propers com dels més llunyans, és un dels nostres principals objectius.

Fundació per la Pau

c/ Casp, 31, 2n 1a A - 08010 Barcelona
Telèfon: 93 302 51 29 Fax: 93 301 75 62
info@fundacioperlapau.org
www.fundacioperlapau.org

El projecte "Practicar la pau" ha rebut el suport de:

**Agència Catalana
de Cooperació
al Desenvolupament**

**Generalitat
de Catalunya**

Fundació per la Pau

---

25 anys
1983 - 2008